

Bruselj, 4. oktober 2019
(OR. en)

12796/19

CLIMA 263
ENV 828
ONU 102
DEVGEN 189
ECOFIN 854
ENER 455
FORETS 39
MAR 151
AVIATION 192

IZID POSVETOVANJA

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	delegacije
Zadeva:	Priprave na zasedanje pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (Santiago de Chile, 2.–13. december 2019) – sklepi Sveta

V Prilogi vam pošiljamo sklepe Sveta o pripravi na zasedanje Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (Santiago de Chile, 2.–13. december 2019), ki jih je Svet sprejel na 3716. seji 4. oktobra 2019.

**Priprave na zasedanje pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi
podnebja (Santiago de Chile, Čile, 2.–13. december 2019)**

– sklepi Sveta –

SVET EVROPSKE UNIJE:

NUJNOST ODLOČNEJŠEGA GLOBALNEGA UKREPANJA

1. POUDARJA, da so podnebne spremembe neposredna in eksistenčna grožnja, ki ne prizanaša nobeni državi. Po svetu so že vidne različne uničujoče posledice podnebnih sprememb, vendar so globalni podnebni ukrepi še vedno nezadostni. Nadalje POUDARJA, da še nikoli doslej ni bilo tako nujno treba okrepiti globalnih prizadevanj, ter IZPOSTAVLJA priložnosti in prednosti globalnega prehoda na varna, podnebno nevtralna, trajnostna gospodarstva in družbe, ki bodo odporni na podnebne spremembe, pa tudi dejstvo, da je izvajanje Agende 2030 in Pariškega sporazuma tesno povezano;
2. POZDRAVLJA tri poročila, ki jih je letos izdal Medvladni odbor za podnebne spremembe (IPCC) (Podnebne spremembe in z njimi povezane globalne usmeritve glede emisij toplogrednih plinov; Tla: posebno poročilo IPCC o podnebnih spremembah, dezertifikaciji, degradaciji tal, trajnostnem upravljanju z zemljišči, prehranski varnosti in tokovih toplogrednih plinov v kopenskih ekosistemih; Posebno poročilo o oceanih in kriosferi v spreminjajočem se podnebjju ter Izpopolnitev smernic IPCC iz leta 2006 za nacionalne evidence toplogrednih plinov (2019)); CENI delo IPCC pri pripravi in analizi najboljših razpoložljivih znanstvenih podatkov o podnebnih spremembah in njihovih učinkih na okolje in družbo; SPODBUJA IPCC, naj nadaljuje delo in hkrati izraža priznanje za kakovosten, dosleden in temeljit pristop, zaradi katerega IPCC ohranja največjo avtoriteto na področju znanstvenih dognanj o podnebnih spremembah;

3. JE ZELO ZASKRBLJEN zaradi znanstvenih ugotovitev IPCC, ki dokazujejo, kako izredno nujno je okrepiti globalni odziv na podnebne spremembe v okviru trajnostnega razvoja in prizadevanj za izkoreninjenje revščine; POUDARJA, da so podnebne spremembe, izguba biotske raznovrstnosti, degradacija tal in oceanov ter dezertifikacija medsebojno močno povezane, ter POZIVA k tesnejšemu sodelovanju in sinergijam med zadevnimi konvencijami; POUDARJA, da je v okviru okrepitev globalnih ukrepov treba zmanjšati emisije v vseh sektorjih, da bi omejili globalno segrevanje ter zmanjšali tveganja in negativne posledice podnebnih sprememb;
4. IZRAŽA GLOBOKO ZASKRBLJENOST zaradi vse večjega vpliva podnebnih sprememb na slabšanje biotske raznovrstnosti, vodnih virov in ekosistemov po svetu, vključno z učinki požarov v naravi; v zvezi s tem POZDRAVLJA svetovno ocenjevalno poročilo o biotski raznovrstnosti in ekosistemskih storitvah, ki ga je izdala Medvladna platforma o biotski raznovrstnosti in ekosistemskih storitvah (IPBES); Z ZASKRBLJENOSTJO UGOTAVLJA, da je stopnja segrevanja Arktike več kot dvakrat višja od povprečne globalne stopnje, kar že ima resne globalne, regionalne in lokalne posledice;
5. JE ŠE NAPREJ GLOBOKO ZASKRBLJEN nad poročili ZN, ki potrjujejo, da nacionalno določeni prispevki, ki so jih sporočile pogodbenice, in trenutne projekcije emisij toplogrednih plinov skupaj še zdaleč ne zadostujejo za uresničitev dolgoročnih ciljev Pariškega sporazuma; SE ZAVEDA odločnih pozivov civilne družbe ter državljanov in državljanek, zlasti mladih, k intenzivnejšemu ukrepanju, ambicijam in upoštevanju prihodnjih generacij; POUDARJA, da morajo vse pogodbenice povečati ambicije in pospešiti podnebno ukrepanje, hkrati pa okrepiti prehransko varnost, trajnostni razvoj in izkoreninjenje revščine, zaščito biotske raznovrstnosti, celovitost vseh ekosistemov, enakost spolov, spoštovanje človekovih pravic, spoštovanje pravic domorodnih ljudstev in lokalnih skupnosti; IZPOSTAVLJA, da sta za učinkovito in uspešno podnebno ukrepanje potrebna načrtovanje in izvajanje, pri katerih se upošteva vidik spola;

6. OPOZARJA na sklepe Evropskega sveta z dne 20. junija 2019 o podnebnih spremembah in PONOVRNO POUDARJA pomen okrepitve globalnih podnebnih ukrepov; OPOZARJA tudi na sklepe Sveta z dne 18. februarja 2019 o podnebni diplomaciji in PONOVRNO POUDARJA, da podnebne spremembe delujejo kot multiplikator groženj in so vedno pogostejše tudi same grožnja, ki bi lahko imela resne posledice za mir in varnost po svetu;

SPODBUJANJE UKREPOV IN AMBICIJ

7. POZDRAVLJA rezultate vrha ZN o podnebnih ukrepih za leto 2019 v zvezi z ambicijami, ukrepi in solidarnostjo, ki dokazujejo politično voljo za okrepitev skupnih ambicij v skladu s Pariškim sporazumom, vključno s prizadevanji za omejitve zvišanja temperature na 1,5 ° C nad predindustrijsko ravno in ukrepi za resnične spremembe, ki jih morajo sprejeti vlade, tudi v drugih ustreznih večstranskih procesih ter nedržavni akterji;
8. SPODBUJA vse pogodbenice, ki še niso ratificirale spremembe iz Dohe, naj to storijo čim prej, da bi omogočili njen takojšnji začetek veljavnosti; POUDARJA, da se zaveže EU in njenih držav članic za leto 2020 v okviru drugega ciljnega obdobja iz Kjotskega protokola izvajajo že od 1. januarja 2013; IZPOSTAVLJA, da EU še naprej uspešno prekinja povezavo med gospodarsko rastjo in emisijami toplogrednih plinov – v obdobju 1990–2017 je gospodarstvo EU tako zraslo za 58 %, skupne emisije toplogrednih plinov pa so se zmanjšale za 22 %; IZPOSTAVLJA tudi, da naj bi zato EU in njene države članice z obstoječimi politikami v okviru podnebnega in energetskega svežnja EU 2020 presegle cilj 20-odstotnega zmanjšanja domačih emisij toplogrednih plinov do leta 2020;
9. POUDARJA, da se je EU leta 2014 zavezala, da bo kot prispevek k Pariškemu sporazumu svoje emisije toplogrednih plinov do leta 2030 zmanjšala za vsaj 40 % v primerjavi z ravnmi iz leta 1990. Je prvo večje gospodarstvo na svetu, ki je prevzelo vodilno vlogo pri zelenem prehodu in izvajanju Pariškega sporazuma, saj je že vzpostavilo ambiciozen in zavezujoč zakonodajni okvir za uresničevanje zavez iz sporazuma;

10. POUDARJA, da si je EU zastavila cilj, da na podlagi zanesljivega sistema upravljanja do leta 2030 doseže vsaj 32-odstotni delež energije iz obnovljivih virov in energetska učinkovitost poveča za vsaj 32,5 %; IZPOSTAVLJA, da bi ta cilja prinesla večje zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, kot je bilo sprva predvideno; OPOZARJA, da bodo EU in njene države članice pregledale ta dodatna prizadevanja in druge ustrezne sektorske politike;
11. POUDARJA, da bo EU v letu 2020 posodobila svoj nacionalno določeni prispevek, kot je bilo dogovorjeno v Parizu, pri čemer bo upoštevala potrebo po večji jasnosti, preglednosti in razumevanju svojih nacionalno določenih prispevkov, kot je bilo dogovorjeno v Katovicah; IZPOSTAVLJA, da je treba okrepiti svetovna prizadevanja za boj proti podnebnim spremembam v skladu z najnovejšimi znanstvenimi dognanji, zlasti iz posebnega poročila Medvladnega foruma o podnebnih spremembah (IPCC) o vplivih globalnega zvišanja temperature na 1,5 ° C nad predindustrijsko ravno;
12. POZIVA vse države, ki še niso ratificirale Pariškega sporazuma, naj to storijo čim prej; vse pogodbenice POZIVA, naj v skladu s Pariškim sporazumom posodobijo svoje nacionalno določene prispevke ter povečajo njihovo jasnost, preglednost in razumevanje;
13. POUDARJA, da na podlagi strateške dolgoročne vizije Evropske komisije za uspešno, sodobno, konkurenčno in podnebno nevtravno gospodarstvo z naslovom „Čist planet za vse“ ter predloga Evropske komisije, v skladu s katerim bi Evropa postala podnebno nevtralna do leta 2050, v EU trenutno potekajo razprave o tem, kako doseči podnebno nevtralnost v skladu s Pariškim sporazumom; POUDARJA pomen široke, vključujoče in obširne družbene razprave v EU in državah članicah, vključno s poglobljeno obravnavo vprašanj, kot je pravični prehod;

14. OPOZARJA, da je Evropski svet¹ pozval Svet in Komisijo, naj nadaljujeta delo v zvezi s pogoji, spodbudami in ustreznim okvirom, ki jih je treba uvesti, da bi zagotovili prehod na podnebno nevtralnost EU v skladu s Pariškim sporazumom, pri čemer ugotavlja, da mora podnebno nevtralnost do leta 2050 doseči velika večina držav članic EU; poleg tega UGOTAVLJA, da je več držav članic že določilo nacionalne cilje, ki prispevajo k uresničevanju tega skupnega cilja; Z ZANIMANJEM PRIČAKUJE, da bo Evropski svet do konca leta 2019 dokončno oblikoval smernice za podnebno nevtralno vizijo EU, da bo lahko slednja sprejela svojo dolgoročno strategijo in jo predložila UNFCCC; POZIVA tudi druge pogodbenice Pariškega sporazuma, naj v skladu z dolgoročnimi cilji Pariškega sporazuma svoje dolgoročne strategije predložijo do leta 2020;
15. POUDARJA, da je EU največja svetovna donatorica razvojne pomoči (74,4 milijarde EUR v letu 2018) in največja svetovna donatorica sredstev za podnebje; zagotavlja več kot 40 % svetovnega javnega financiranja za boj proti podnebnim spremembam, pri čemer so se prispevki EU in njenih držav članic od leta 2013 več kot podvojili in presegajo 20 milijard EUR na leto; POUDARJA, da so EU in njene države članice še naprej zavezane, da bodo za blaženje podnebnih sprememb in prilagajanje nanje v državah v razvoju skupaj z ostalimi razvitimi državami nadalje povečale sredstva za mednarodno podnebno financiranje, da bi do leta 2020 iz različnih virov in instrumentov ter po različnih kanalih v okviru smiselnih ukrepov za blaženje posledic in preglednega izvajanja skupaj zagotovile 100 milijard USD na leto in takšno prakso nadaljevale do leta 2025; POUDARJA, da je treba povečati število tistih, ki ta sredstva prispevajo; POUDARJA pomen uspešne dopolnitve Zelenega podnebnega sklada; Z ZANIMANJEM PRIČAKUJE nadaljnji napredek večstranskih razvojnih bank pri usklajevanju njihovih dejavnosti s Pariškim sporazumom; PONOVRNO POUDARJA, da je zasebno podnebno financiranje ključnega pomena, da bi dosegli prehod na podnebno nevtralno in podnebno odporno svetovno gospodarstvo; POTRJUJE svojo namero, da bo pred zasedanjem COP25 sprejel sklepe o podnebnem financiranju;

¹ <https://www.consilium.europa.eu/media/39922/20-21-euco-final-conclusions-sl.pdf>

16. POUDARJA, kako pomembno je, da vse pogodbenice zagotovijo, da bodo svetovni finančni tokovi skladni z razvojnimi usmeritvami, ki vodijo v zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in večjo odpornost na spremembe podnebja v skladu s Pariškim sporazumom; v zvezi s tem poudarja, da je treba spodbujati trajnostno financiranje; POZDRAVLJA prispevek k temu cilju, ki ga je Evropska komisija zagotovila s sporočilom „Akcijski načrt: financiranje trajnostne rasti“;
17. PONOVRNO POTRJUJE, da je EU zavezana nadaljnji podpori držav v razvoju, zlasti najmanj razvitih držav in majhnih otoških držav v razvoju, pri njihovih prizadevanjih za izvedbo Pariškega sporazuma; v zvezi s tem PRIZNAVA posebne potrebe in okoliščine držav, ki so še posebej ranljive za negativne posledice podnebnih sprememb, ter potrebo po pravočasni in ciljno usmerjeni podpori za odvrnitev, zmanjšanje in obravnavo teh posledic; OPOZARJA na pobude, kot je na primer partnerstvo za nacionalno določene prispevke pri krepitvi odpornosti skupnosti, virov preživetja in ekosistemov s financiranjem na področju tveganja nesreč in zavarovalniškimi rešitvami;
18. POUDARJA pomen spodbujanja izobraževanja, usposabljanja, ozaveščanja javnosti, udeležbe javnosti in njenega dostopa do informacij, ki prispevajo k izvajanju Pariškega sporazuma in njegovih dolgoročnih ciljev; POZDRAVLJA in spodbuja spodbujanje podnebnih ukrepov z udeležbo javnosti in sodelovanjem z lokalnimi organi, zasebnim sektorjem in civilno družbo;

POT DO SANTIAGA

19. ČESTITA poljskemu predsedstvu 24. Konference pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (COP24) za njegovo vlogo pri usmerjanju dela konference pogodbenic; POZDRAVLJA „Katoviški pravilnik“ kot pomemben dosežek, ki omogoča operacionalizacijo Pariškega sporazuma ter dokazuje, da multilateralizem in mednarodno sodelovanje ostajata operativni platformi za reševanje globalnih izzivov;

20. Z ZANIMANJEM PRIČAKUJE, da bo prihodnje čilsko predsedstvo prevzelo vodilno vlogo v okviru konference pogodbenic, in SE VESELI tesnega sodelovanja s Čilom, da bi okrepili globalne podnebne ukrepe in zagotovili uspeh konference COP25; PODPIRA prednostne naloge COP25, ki jih je predstavilo prihodnje predsedstvo konference pogodbenic, vključno s poudarkom na povezavi med oceani in podnebjem; POZDRAVLJA dejavno vlogo Kostarike in z zanimanjem pričakuje zasedanja pred konferenco pogodbenic;
21. SE ZAVEZUJE, da bo:
- sodeloval z vsemi pogodbenicami, da bi našli rešitve za oblikovanje trdnih in celovitih pravil o prostovoljnem sodelovanju na podlagi člena 6 Pariškega sporazuma, ki bodo spodbujala globalne ambicije, zagotavljala okoljsko celovitost in preprečevala dvojno štetje, z ustrezno prilagoditvijo vseh mednarodnih prenosov, vključno s spoštovanjem mehanizma iz člena 6.4 ter sheme za poravnavo in zmanjševanje emisij ogljika v mednarodnem letalstvu (CORSIA);
 - oblikoval stroga pravila za prenose iz člena 6.2;
 - vzpostavil ambiciozni novi mehanizem iz člena 6.4, ki bo sodelujočim pogodbenicam omogočil, da okrepijo svoja prizadevanja za blažitev ter hkrati jasno upoštevajo zmanjšanje emisij, doseženo v skladu s Pariškim sporazumom, in se dogovorijo o prenehanju veljavnosti mehanizmov Kjotskega protokola;
22. Z ZANIMANJEM PRIČAKUJE:
- uspešen zaključek drugega pregleda Varšavskega mednarodnega mehanizma za izgubo in škodo na podlagi mandata, ki je bil junija dogovorjen v Bonnu, da bi lahko nadalje usmerjali delo tega mehanizma, zlasti pri izvajanju člena 8 Pariškega sporazuma;
 - napredek pri ureditvah v zvezi z okvirom za večjo preglednost, ki je bistveni element dobro delujočega Pariškega sporazuma, na podlagi modalitet, postopkov in smernic, dogovorjenih v Katovicah;

- napredek pri delu na področju krepitve zmogljivosti, tudi glede institucionalnih ureditev;
 - uspešen pregled izvajanja delovnega programa iz Lime o spolu in njegovega akcijskega načrta za enakost spolov;
23. OPOZARJA, kako pomembno si je v skladu s Pariškim sporazumom prizadevati za skupne časovne okvire za nacionalno določene prispevke vseh pogodbenic;
24. POUDARJA pomen deležnikov, ki niso pogodbenice, in njihovega prispevka k dolgoročnim ciljem Pariškega sporazuma, tudi prek svetovnega programa za ukrepanje proti podnebnim spremembam (GCAA), in priznava prizadevanja v okviru tega programa, ki prispevajo k izvajanju Pariškega sporazuma in njegovih dolgoročnih ciljev; pozdravlja in SPODBUJA zavzeta prizadevanja obeh trenutnih vodilnih na področju zaščite podnebja (*Champions*) za spodbujanje podnebnih ukrepov; POZDRAVLJA priložnost za oceno izvajanja in ambicij v obdobju do leta 2020, da bi prikazali napredek in opredelili nadaljnje možnosti za ukrepanje na svetovni ravni;

DRUGI PROCESI

25. JE ŠE NAPREJ ZAVEZAN prizadevanjem za sinergije in čim večji podnebni prispevek ostalih konvencij iz Ria (UNCBD in UNCCD), vključno s svetovnim okvirom za biotsko raznovrstnost po letu 2020, Forumu ZN za gozdove, Sendajskega okvira za zmanjševanje tveganja nesreč in uresničevanja ciljev trajnostnega razvoja ZN; POUDARJA, da mora usklajevanje potekati tudi na nacionalni ravni;
26. OPOZARJA na potrebo po tem, da mednarodno letalstvo ustrezno prispeva k blaženju podnebnih sprememb, ter POZIVA zlasti Mednarodno organizacijo civilnega letalstva (ICAO) in njene države članice, naj začnejo čim prej izvajati shemo CORSIA, pri tem pa zagotovijo njeno okoljsko celovitost, tudi z izogibanjem dvojnemu štetju zmanjšanja emisij; SPODBUJA vse pogodbenice, ki še niso naznanile svoje udeležbe, naj se vključijo v pilotno fazo sheme CORSIA; PONOVRNO POZIVA ICAO, naj se najpozneje na svoji 41. skupščini dogovori o dolgoročnem cilju, ki bo skladen s temperaturnimi cilji Pariškega sporazuma;

27. POZIVA Mednarodno pomorsko organizacijo, naj hitro izvede svojo prvotno strategijo za zmanjšanje emisije toplogrednih plinov z ladij, skladno s temperaturnimi cilji Pariškega sporazuma;
 28. POZDRAVLJA dejstvo, da je 1. januarja 2019 začela veljati kigalijska sprememba Montrealskega protokola, ki prispeva k uresničevanju ciljev Pariškega sporazuma, in vse pogodbenice Montrealskega protokola POZIVA, naj to spremembo čim prej ratificirajo.
-